

До

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЗАСЕДАНИЕ
на ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ
ОБЩИНА ЧЕРВЕН БРЯГ

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,
СКЪПИ МОИ СЪГРАЖДАНИ,

Реките Искър и Златна Панега, Езерото и равнините, Голеш и Маркова могила – това е местоположението. Това са земните условия, при които жителите и пътищата създават нашия Червен бряг. Материалното възможване и духовното творчество са така свързани, че съвместно осъществяват обаянието на развитието. Днешният ден продължава дейността на миналото и води към бъдещето. Всеки жител е призван да даде своя принос за общото благосъстояние. Неусетно идват успехите без да се забравят трудностите. Не закъснява и часът на проверката и се осъзнава, колко важен е всеки ден за всяко действие.

Роден съм на 17.12.1921 г. Дядо ми Мило Стоянов е бил на фронта през Балканската война и е покосен от холера през 1913 г. Баба ми Йотка е бежанка от Македония и остава вдовица с пет деца. Баща ми Петър Милев е най-големият и на 15 години е вече сирак с прогимназиално образование. Участва в Първата световна война на фронта при Дойран и Добро поле. През 1919 г. е писар в Общината. След това постъпва в Съдилището като секретар и се пенсионира като административен секретар. Майка ми Иванка Кръстева е сирак на 13 години (тъй като нейната майка умира от холера през 1913 г.) и се грижи за отглеждането на двамата си братя

и сестра си; завършва само първите четири отделения в училището. Тя е заета главно с обработването на дванайсетина декара земя. Брат ми Дашко е счетоводител, възпитаник на Търговската гимназия в Червен бряг.

Днешното тържествено заседание на Общинския съвет е историческо. Градът е само на 80 години и вече има своите творци на материални блага и на духовен растеж.

Детските ми години преминават в града. Ученическата стълбица започва в Народна прогимназия „Д-р Петър Берон” – четири отделения и три прогимназиални класа. Баща ми беше преместен на работа в Плевен през 1934 г., тъй като Съдът в Червен бряг беше закрит. Завърших гимназиалното си образование в Плевен през 1940 г. Около една година бях в Червен бряг и помагах в дейността на Читалището „Просвета”. Висшето си образование Правни и държавни науки в Софийския университет „Св. Климент Охридски” приключих през юни 1945 г. Във връзка с обучението ми моите родители продадоха една нива. Работил съм на длъжности главно по професията си: съдия, юриконсулт, арбитър. Имам публикации по правни въпроси.

В последните гимназиални класове в Плевен бях в редакционния съвет на ученическото списание „Златоструй”. Пишех стихотворения. Творческата си дейност в поезията развих съществено след като се пенсионирах. Ето ме пред Вас: 1993 г. – стихосбирките „На този свят” и „Опасни завои”; 1995 г. – „Сивка и Белка”, поема за деца; 1996 г. – „Седмоднев” стихотворения 73; 2001 г. – „Аз тук сега” 101 стихотворения. През 2001 г. навърших 80 години и продължих моето творчество: 2005 г. – „Предтеча”

стихотворения 210; 2007 г. – „Истината днес“ стихотворения 210; 2009 г. – „Изповед“ стихотворения 210, като книгата е посветена на гр. Червен бряг; за печат е през 2011 г. „Мъдрост“ стихотворения 220. Тези четири книги съдържат 850 стихотворения с над 20 000 стиха.

Книгите си съм написал на книжовен български език без чуждици, по изискванията на българската граматика за правопис и правоговор и по класическия ред за ритъм и рима. В моята поезия са отразени всекидневни житейски въпроси. Всяка творба започва с най-обикновени неща и следва философски извод и поука. Това е поезия на 21. век. Вложен е смисъл в морално-етичните изисквания за лични терзания, за взаимоотношения между съжителите, за обществените и социални сътресения. Писаните закони и неписаната човечна съвест са основа на възвишеното общество и на личното достойнство. Цялата ми поезия се вълнува от очарованието на Червен бряг с неговия говор и с живия дух на съжителите, свързани с местоположението на селището. За създаването на моите творби не съм получавал по наследство или по покровителство: нито длъжност, нито власт, нито имуществено, нито привилегии. Всичко съм постигнал с личен труд, с лични трудности и нося лично всякаква отговорност.

Сега съм удостоен със званието **ПОЧЕТЕН ГРАЖДаниН НА ГРАД ЧЕРВЕН БРЯГ**. Трогнат съм! Благодаря сърдечно: на Общинския съвет с Председател г-н инж. Ивайло Иванов, на Община Червен бряг с Кмет г-н инж. Данаил Вълков, благодаря на моите съграждани!

ЧЕРВЕН БРЯГ

Наистина Голеш е хълм от варовик
с оскърдни цветенца, тревица и храсти.
Особен е този планински отломък
и днес ме вълнува познатият повик,
че винаги с близък си казваме: Здрасти!
и тук векове ще се срещам с потомък.

Ей там планината е с името Стара,
сребристият Искър е все неспокоен
и бързей проблясва тук-там в долината.
При трудност животът е власт в надпревара,
на Панега Златна делът е достоен
и двете реки са по път в бъднината.

Висока е Витоша, властна е Рила,
но все ни издебва на съсък змията:
от дом в Македония враг ни прогони
по Мизия родна, по Тракия мила;
не съм отмъстителят, ни съдията
и, Боже, подай ни човечни закони!

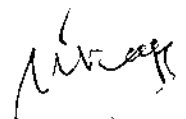
Родина са не само мама и татко,
сега сме с познатата тръпка сърдечна
за своето време и своите нрави.
От тук не отсъствам ни дълго, ни кратко
и всички сте в моята памет всевечна
и никой не може за нас да забрави!

Желая на всеки и на всички: Бъдете здрави, за да работите!

Честит празник на град Червен бряг – 26 юни 2010 г.!

гр. Червен бряг

С уважение:

/Йотко Кагемов/